

Величествен момент, който перото не може описа и какъвто нашето село надали е запомнило.

Ихнал на бял кон другара Георги Кара Георгиев наш предан другар всред гръмогласно ура, поздравил с висок глас манифестантите и обесиявайки значението на празника обяви манифестацията за открита, като понася

всички да се наредят по четири и при запазен ред потеглят.

Напред излезе настоятелството на дружбата начено с знамето, а след тях по четири се редяха стройни и напети ездачи.

Пред всеки 5 реда ездачи се носеше и плакарда, такива имаше 8, а само конниците бяха оноголо — 200. На плакардите имаше различни надписи като: „Долу войната“, „С труд ням обновя“, „Да живее Б. Н. З. Сюз и неговите водачи“ и др.

Така манифестацията потегли по главната улица към спирката (сега гара) придружавани с още 200—300 пешаци.

Зад спирката се простира равна поляна, дето по предварителна програма се извърши обиколно надбягване с коне, за което се раздадоха премии купени с дружбени пари.

Тонку що се свърши надбягването и ето влака от Варна се заададе. Това даде повод за ново и гръмогласно „ура“. Влада бавно навлиза в гарата и наплащени пжтници и чиновници страшно надничаха през прозорците, като уплашено пътат: що е това?

Един пжтник от П-класа страшно запитва: „Абе да няма нещо, като 17 септември?“ Отговор не бе нужен, тъй като в този момент др. Карагеоргиев с висок глас държаша една хубава реч, за значението на днешния празник като свърши с думите: „Да живее Б. Н. З. Сюз. Да живее оранжевата конна гвардия“.

Влада вамина. По сжщия образцов ред и дисциплина манифестацията вече около 600—700 души, почти цялото село се отпрати към читалището на дружбата, гдето говориха няколко другари. След което манифестантите си разотидоха пак мирно и тихо по домовете.

Така се отпразнува първия празник на народната конна гвардия в селото ни, което завинаги ще запомни денят 24 февруари 1923 г. Тодоров ден.

От Дружбата.

Редакцията ни се снабди с телефон — № 296.

ДЯДО ТРЖИКО.

Зима. Улиците и покривите на къщите са побелили от сняг. Снежното вече отдавна е излязло, но ноща е ясна, а снега я прави още по светла.

Дядо Тржишко се навечеря, зави си цигара от третото к, за да му свети и се отправя за кръжмата.

Върви той и си мисли: — това е то човешината, мръжне ли се не мога да се задържа в къщи, сякаш вода извирала...

А случи ли се някога, по причини, да не се понаметна към кръжмата, струва ми се, че цял свят се е обжрал с глава надолу, а аз нищо не зная за това... С тия мисли, дядо Тржишко, беше вече пред вратата на кръжмата от която излизаше слаба светлина и караше снега да лъщи още повече. Високия шум, който се чува отвъд му прекъсна разсъжденията.

СЖЮЗЕН ЖИВОТ.

Земледелската група от Варн. Окр. Сюзет в заседанието си на 7 март т. г. единодушно е избрала свое настоятелство в състав: председателят Ламбо Г. Трандафилов, подпредседател Дани Пейчев и секретар касиер Флати Ст. Даскалов.

В същото заседание са избрани и ревностните другари *Петко Христов* и *Петър Желев* за членове на Народния сюз, който да осъди катастрофалните от 1912—13 год. и 1918 г. над бжлгарския народ.

Единодушно се е вземало решение да се депозират заявленията им за оставки за всеки поотделно в секретар-наспера. Това решение има за цел да взржми всеки, който би се опитал да цени групата или да върши противосюзни дела, понеже във всеки момент може да се отзове у дома си, стига за това да реши групата в своето часно заседание.

Бившите окръжни сжветници *Ив. Терзев* и др. са се опитали да всят разединение всред групата и да се повторят масинските сцени на бившегo пост. присъствие, но са срещнали презрението на истинските народни избраници, които сжзнавайки тежестта на кръста, с който са ги натоварили 20,000 землед. избиратели от Варн. окръж са забравили личните и егoистични интереси пред тия на сдружените земледелци от окръжа.

Сдружените земледелци могат да бждат спокойни, като зикат, че в окр. сюзет те имат истинските свои защитници, които апелират към всички дружки да се занимават с всички животрептущи въпроси и вземат съответните решения.

Протоколите на тия сжбрания да се изпратят в постоянната комисиия, за да бждат разглеждани и удовлетворени, до колкото средствата ѝ позволяват.

Земледелци! Четете и разпространявайте в-к „Земледелски Глас“.

До Младежните Земл. групи във Варнен. околия.

Другари,

Нашата на единство между нас младежите е сжзнана, защото опал по-висша инстанция който свързва и дирижира общия и правилен ход на групите, именно окол. група е разнищана да не кажем сжвсем не съществува.

А условията налагат щото ний да агжтим редовите пред репштелния ден на двубоя между селската земл. младеж и тая на фалиралите градски партии.

Дълг ни зове щото да се сжберем ние сдружените младежи от всички групи из околията, за да разменим мисли относно подетото дело, да се справим с онова що ни бжрка в правилния въжрек и сплотени в едно да бждем готови в предстоящите политико-икономическо сжтресение.

Впрочем, елате другари, на общо сжбрание, което младежи от

околията свиват в гр. Варна на 18 т. м. в клуба на градената землед. дружба.

Сжбраннето е належащо, тъй като въпросите, които шо се засягат са от належащи организационен характер.

От здружени младежи.

Б. Р. Сжщия ден Варн. Град. Земл. Дружба празнува патронния си празник, затова всеки сдружен земледелец нека почете дружбата сже своето посещение.

Д Е В Е Н И.

Върховния сюзен сжвет в заседанията си на 8, 9 и 10 февруари е изключил за винаги из редовите на Б. З. Н. Сюз бившите министри Турлаков, Томов и Манолов за користно изпoлзуване власта и за предателство спрямо сюзните интереси.

Всички сдружени земледелци да прочетат окръжно № 12 на постоянното присъствие печатано във в. „Землед. Знаме“.

І ВАРНЕНСКИ СЖДЕБЕН ПРИСТАВ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1074

На основание определеното под № 1228 издадено от Варненския Окржж.Сжд на 3 Април 1923 г. обявявам, че, 31 ден от последното двукратно публикуване настоящето в един от местните вестници, и с правонаддаване 5% в 24 часа ще продавам на публичен жтрж в канцеларията си в гр. Варна следния недвижим имот принадлежащ на малолетния Рахамия Исаков, от гр. Варна, а именно: 1/2 част от къща двуетажна разпределена на 2 стая и салон на горния етаж и 2 стая и кухня на долния етаж.

До нея прилепена друга къща едноетажна от една стая и кухня. До сжщата прилепена друга двуетажна къща от 2 стая и салон на горния етаж и под тях изба. Отделно и двора пералня и нуждиш. И трите къщи са построени на една редница и зазелени една до друга на 300 кв. метра от прост дървен материал, керпич и камани а покрити с керемиди тукашна направила. От сжщия материал са построени и пералнята и нуждиш, а дворио пространство без онова под постройките и пристройките от 50 кв. метра, нахoдища се в гр. Варна I уч. ул. Книжеска № 42, при сжседи: Клеопи Теологова, Анастас Димитров, Ахти Кырско и улица, оценена за 10000 лева.

Наддаването ще почне от оценката нагоре. Желаящите да купят имота могат да се явяват всеки присъствен ден и час в канцеларията ми да прегледат книгата по продажбата и да наддават. гр. Варна, 1 Март 1923 год.

2 - 1

І Сждебен пристав: Ст. Неделчев

Печатница „Кънчо. Николов“ — Варна

Влиза вътре и вижда, че той пак е закъснял; окол печкат цял кордон, по всички редове на пейките насаждали в жгсти колонии, други прави и разпират нещо. Поздравява с висок глас, дядо Тржишко и дава хубавичко ухо за да схване разговора.

Вжпроса се отнасяше до вътрешното положение на Бжлгария. Разправяха, че всички партии били против земледелците, та дори и учителите и свещениците. А, а! провиква се дядо Тржишко, сажки аз не допушам такъвo нещо, колко за другите може, ама за даскалите и поповите не, ами че как може, та с кого имат те най-много алжш-вериш, нели само с нас земледелците? Че отначало и до сега не сме ли ний които ги поддржаме и храниме?

Да, така е дядо Тржишко, ама, за да се увериш слушай какво казват те за нас, и един от правостоящите вади от поаса си вестник, приближава се до ламбата, и прочита с глас, нападни от в

„Сжзание“. Това е от учителите, слушай сега от поповите: чете в. „Пастирско дяло“.

— Брей! чуди се дядо Тржишко, ако това е верно, ще трябва тия сянковци да не ги пуснаме в село да сжпийт, а че бива ли така да ядат хляба ни и да ни лаят? — Бива не бива вжршат го хората, отговаря му някой от кюшетo.

Тая новина озадачи много дядо Тржишко, и той поиска да знае защо е това така.

— Ами защо ли се нахвърлят и те въжру нас аджаба, любопитствува той, „онези“ хайде разбирам, вземте ни конала, ами тия уж с нас заедно теглиха и сега когато дойде общата радост, те недоволни.

— Дядо Тржишко, обажда се друг глас, да ти нажа ли аз теб, че напред бяха доволни, ама само за очи плачеха, те с „оний“ си бяха добри ортаци, ама сега им се развали работата.

— Хайде холан, белни мо-

же да се мисли такова нещо, удивлива се дядо Тржишко.

— Че как да не може да се мисли, скача друг до печката, ами знаеш ли ти какъв е той сжюз на учителите, който пише весниците им?

— Хаир, от де ще знам.

— Той си е чорбаджийска партия, него си го люлет водите на Социал-демократическата партия от едно време, ама здраве.

— Е, ако това е така, сега разбирам защо толкоз лошо извалячи те, значи били натиснати по пржста, ама така или иначе, аз вярвам, че те скоро ще разберат, кое е хубаво и кое лошо и ще си дойдат при нас; защото ний сме за правдата, кой какво то се пада да си го получи.

Така Дядо Тржишко разреши и тоя въпрос, след който още куп се наизаха, но половината от ноща беше се изминала и той потегли за дома си, доволен, че всичко знае и сажжт му беше спокоен,

Ватовски.